

نشانه های نازپرورده بار آوردن شمشیرباز خود!

(نحوه جلوگیری)

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۷/۱۲/۲۱)

در شمشیربازی، اغلب اوقات دو برخورد افراطی برخی از والدین را مشاهده می کنیم. اولی والدین نازپرورنده و دومی والدین سختگیر که در جایگاه مخالف هم قرار دارند. اما اغلبیت والدین که ما می بینیم تقریباً میانه هستند، که خیلی خوب است، اما هر کس می تواند در برهه ای از زمان به یکی از این دو گروه افراطی کشیده شود.

پدر و مادر نازپرورنده کسانی هستند که شمشیربازهای خود را در آسایش و راحتی مطلق بار می آورند. آنها بیشتر نگران احساسات فرزندشان هستند. آنها دوست دارند فرزند خود را حتی از کوچک ترین سختی ها دور کنند. آنها در رابطه بین بازیکن و مربی، بین شمشیرباز و حریف هایش، بین بازیکن و خودشان نیز مداخله می کنند! آنها دوست دارند بچه هایشان برنده شوند، اما با کمترین ناراحتی ممکن.

والدین سختگیر افرادی سرد و جاه طلب هستند. آنها خود رأی، واقع بین و کمتر احساساتی می شوند. اینها خصوصیات والدین "مدرسه های قدیمی" شمشیربازی هستند. در قاموس آنها همدلی برای حریف، برای مربی، و در واقع برای شمشیرباز خود اصلاً مجاز نیست. تنها چیزی که برای آنها مهم است سوق دادن فرزند خود به سوی پیروزی است. آنها دوست دارند بچه هایشان برنده شوند، و مهم نیست که چه میزان ناراحتی در طول مسیر اتفاق می افتد.

ما امروزه در شمشیربازی گروه اول را بیشتر می بینیم، هرچند که والدین سختگیر نیز کم نیستند. اما برای هر کدام از این دو ویژگی زمان و مکان خاص خود وجود دارد. بیا بید در مورد آن روشن تر صحبت کنیم. دلایل خوبی برای ناز کشیدن شمشیرباز خود در یک زمان و سخت گیری در یک زمان دیگر وجود دارد. وقتی کودک آسیب جسمی دیده باشد، مطمئناً او نیاز به مراقبت دارد. و هنگامی که یک آسیب عاطفی و روحی رخ دهد، کافی نیست که به آنها بگوییم "تحمل کن!". ناز کشیدن در این موارد معقول پیش می آید. این می تواند جزئی از شیوه زندگی برای والدین باشد. و از عشق عمیق به فرزند سرچشمه می گیرد، اما نوازش بیش از حد ناکارآمد بوده و مانع رشد توانایی های جوانان می شود. زیاد روی در هر چیزی خوب نیست. اجازه دادن به مستقل شدن فرزند خود چالش برانگیز است، و در شمشیربازی شما می خواهید با یک شمشیر این کار را برای او بکنید!

در اینجا به ذکر هشت نشانه ناز پروراندن شمشیرباز می پردازیم. اگر شما یک یا دو تا از آنها انجام داده اید، بهتر است به این فکر کنید که چرا این اتفاق افتاده است. و اگر شما دچار سه یا چهار مورد از آنها شده اید، بنابراین شما در معرض به خطر انداختن پیشرفت آنها قرار گرفته اید. و

اگر مرتکب بیش از پنج مورد از این لیست شده اید، زمان آن است که رویه خود را کاملاً تغییر دهید، بویژه اگر بخواهید فرزند خود را مستقر بار بیاورید.

۱. آوردن وسایل فراموش شده

هر زمانی که شمشیرباز شما چیزی را فراموش می کند، شما با دو می روید تا آن را بیاورید. این ممکن است جوراب یا تیغه، ماسک یا سیم بدن باشد. یک بار یا دو بار باشد چیز مهمی نیست، اما اگر این اتفاق دوباره و دوباره بیفتد، در این صورت عملکرد شما نشان دهنده حمایت از فراموشی کودک تان خواهد بود.

روش مبارزه: منظور من را اشتباه برداشت نکنید. ممکن است این بدان معنا باشد که بار اول او مجبور شود عملاً در کلاس شرکت نکند چونکه شما برای آوردن آن وسیله از خانه بیرون اقدام نمی کنید، و صد البته که ما دوست نداریم یک بازیکن کلاسش را از دست بدهد، اما او مجبور خواهد شد که به تماشا کردن کلاس بسنده کند و البته که از آن طریق نیز می تواند چیزهایی یاد بگیرد. از همه مهم تر، او یک **درس ارزشمند در مورد مسئولیت پذیری** خواهد آموخت. به یاد داشته باشید، شمشیربازی تنها در مورد یادگیری مبارزه با شمشیر نیست، بلکه در مورد فراگیری و رشد مهارت های زندگی نیز هست.

۲. دخالت در کار مربی و شاگرد

یعنی پا در میانی در حل مشکلات حاصله بین فرزندتان و مربی شمشیربازی است. اگر شمشیرباز شما در مورد مقدار زمان شمشیربازی خود در کلاس های گروهی ناراحت است و یا وظیفه های محوله از طرف مربی را دوست نداشته باشد، شما هر بار دخالت کرده و در مورد آن با مربی صحبت می کنید.

روش مبارزه: تنها زمانی که مجموعه ای از مشکلات را مشاهده کردید دخالت کنید. یعنی سه مشکل جداگانه. بنابراین اگر فرزند شما در کلاس خود در بازی های نوبتی کمتر از بازیکنان دیگر بازی کرده باشد، شما می توانید دخالت کنید و با مربی صحبت کنید. یا حتی بهتر است به کودک خود کمک کنید تا با مربی خود صحبت کند تا علت را بداند!

۳. از این شاخه به آن شاخه پریدن

یعنی تغییر دادن باشگاه یا مربی بیش از یک بار می باشد. در صورتی فرزند شما از مربی یا بازیکنان کلاس خود ناراضی باشد و یا آن کلاس را دوست نداشته باشد، چنین کاری هرگز جایز نیست. اما اگر فرزند شما در باشگاه وضعیت سالمی نداشته باشد، چنین کاری مناسب است. اما توجه داشته باشید که اگر این

اتفاق بیش از یک بار بیافتد، ممکن است علت مربی یا باشگاه نباشد. **تغییر مربی در هر بازی که فرزند شما با مشکلی برخورد کند**، مساوی است با آموزش او را برای مقابله نکردن با مشکلات است، که آسان ترین راه می باشد.

روش مبارزه: مهم نیست که فرزند شما چقدر درخواست یا خواهش و تمنا کند، حداقل برای یک فصل رقابت از تغییر مربی یا کلاس فعلی خودداری کنید. اگر یک تغییر ضروری را احساس کردید، تنها پس از بررسی جوانب مثبت و منفی آن را به مرحله اجرا بگذارید. ابتدا باید دلایل و چرایی تمایل خود یا فرزندتان به این کار را، خوب درک کنید. این یک فرصت عالی برای تفکر و تأمل درباره رشد خود است.

۴. همیشه دیگران مقصر هستند

تقصیر فرزندم نبود، آن امتیاز حق او بود؟ حریف، اب زیر کاه بود، به همین دلیل فرزندم کارت زرد گرفت؟ داور جانبدارانه سوت زد، به همین علت فرزندم بازی را باخت؟ مربی فرزندم را خوب آموزش نداده است! انداختن تقصیر گردن دیگران هنگام برخورد با هر مشکلی آسان است، و طبیعی است. هیچ کدام از ما دوست نداریم شکست بخوریم. هیچ کدام از ما نمی خواهیم بچه های مان شکست بخورند. اما **شکست بخشی از زندگی** است، و بدون آن نمی توانیم طعم شیرین پیروزی را بفهمیم. هنگامی که شخص دیگری را سرزنش می کنید، فرزندتان را از رسیدن به پتانسیل خود محروم می کنید.

روش مبارزه: به جای ملامت دیگران، به هر نقطه ضعفی بعنوان یک فرصت برای رشد نگاه کنید. "من می دانم که این بازی را از دست دادی، اما کار پایت عالی بود. بیا با مربی خود صحبت کنیم تا ببینیم تا مسابقه بعدی چه آموزش هایی می تواند برای بهبود عملکردت بهتر باشد."

۵. یاوه گویی و غیبت

گاهی شما و فرزندتان با هم درباره مربیان یا هم تیمی های خودخواه صحبت می کنید. این چیزی است که ممکن است بعد از یک مسابقه یا یک روز اردو در ماشین در راه برگشت به خانه به آن بپردازید. هرگاه در مورد دیگران به نحوی منفی صحبت کنید، به ویژه اگر این ککار را با فرزندتان انجام دهید، یعنی اینکه دارید چالش های آنها فراموش می کنید.

روش مبارزه: تنها کار که باید بکنید این است که این بیهوده گویی را متوقف کنید. راه های دیگری برای خالی کردن دق و دلی خود پیدا کنید، و این سیاست را برای خود در نظر بگیرید که درباره خصوصیات مثبت یا سازنده دیگران صحبت کنید. از بین بردن این عادت می تواند سخت باشد، اما چنین عادت بدی می تواند خیلی راحت به غیبت و شایعه سازی و رفتار منفی در مورد دیگران منجر شود.

۶. برخورد با والدین دیگر در رابطه با فرزندان

زمان هایی وجود دارد که اختلاف های بین بازیکنان جوان نیاز به مداخله بزرگسالان دارد. ما قطعاً شما را تشویق می کنیم که یک خط ارتباطی باز و نظارت کننده بر روابط بین فرزندان و سایر همبازی های خود داشته باشید. با این وجود، اگر بطور مداوم مجبور باشید برای حل مشکلات فرزندان به والدین سایر بچه ها مراجعه کنید، چنین مداخله ای درست نیست.

روش مبارزه: بگذارید آنها خودشان مشکلات شان را حل کنند، مگر اینکه مطلقاً لازم باشد. بیشتر مشکلات بچه ها تنها برای مدت کوتاهی ادامه پیدا می کند، و گرچه گاهی اوقات می تواند خیلی دراماتیک باشند، اما این بخشی از پروسه رشد آنهاست. اگر مورد وخیمی در زمینه تمرینات آنها رخ دهد که نیاز به دخالت داشته باشد، یک هفته وقت بگذارید و سپس مجدداً بررسی کنید که آیا نیاز به این مداخله هست یا خیر.

۷. احتیاط و مراعات کردن

شما نباید از بحث های باز و صادقانه با فرزندان خود خجالت بکشید. اگر شما از گفتن چیزی که کودک شما را ناراحت کند امتناع کنید، به این معنا خواهد بود که از آموزش آنها تا **با احساسات خود کنار بیایند**، خودداری کرده اید. شما سعی می کنید فرزندان را در برابر هر ناامیدی محافظت کنید، اما احتمالاً او می تواند مشکلات سخت را به مراتب بهتر از آنچه فکر می کنید حل و فصل نماید. شما اکنون در برابر ناامیدی های کوچک از او محافظت می کنید، پس چگونه انتظار دارید او بعداً با مشکلات بزرگ تر کنار بیاید؟

روش مبارزه: از هر نقطه در جهان، شما امن ترین مکان برای او است تا با احساسات منفی مواجه شود. بیان کردن حقیقت همراه با عشق خیلی قدرتمند است، و این نشانه پدر و مادر خوب بودن است. مطلب را خیلی رک اما با عشق به فرزند خود بگویید!

۸. مانند یک دلال ورزشی عمل کردن

ما می دانیم که شما شمشیرباز خود را دوست دارید و می خواهید او را به طور موثر هدایت کنید. شما **مسئولیت های چندگانه** ای دارید. شما پیشنهادهای زیادی برای ارائه دارید و می خواهید تا جایی که می توانید برای **پیشرفت شمشیربازی** فرزند خود دخالت کنید. این امر می تواند به سرعت به دخالت و کنترل بیش از حد و بی مورد شما منجر شود. شما نمی توانید و نباید چشم انداز خودتان را در آینده شمشیربازی کودک خود القا کنید.

روش مبارزه: اجازه دهید فرزند شما خودش نیازهایش را تشخیص دهد. شما می توانید در مورد گزینه ها صحبت کنید، مسیرهای ممکن را به اشتراک بگذارید، اما باید اجازه دهید کودک شما خودش مسیرش را دنبال کند. و بجای نمایش و اجرای برنامه خودتان، با فرزند خود بنشینید و یک **طرح هدفمند برای شمشیربازی او** ایجاد کنید.

هیچ قانون مکتوبی برای والد شمشیربازی بودن وجود ندارد. و هیچ جواب کاملی در این زمینه وجود ندارد، و هیچ راهی برای اطمینان از اینکه برنامه شما کاملاً صحیح است وجود ندارد. باز هم تکرار می کنم، اصل همیشگی **ایجاد تعادل** در برنامه هاست! همان طور که دوست دارید فرزندان رفتار خود را مرتب کنترل کنند، شما نیز باید رفتار خودتان را بطور مداوم چک کنید. اگر در حال ناز و نوازش هستید، هیچ مشکلی نیست! همین الان ابتکار عمل را به دست بگیرید و اجازه دهید تا شمشیرباز جوان خود بال هایش را گسترده کند. شما مطمئناً از پرواز او خوشحال خواهید شد.

Igor Chirashnya
Academy of Fencing Masters Blog